

102 SERİ NO'LU GELİR VERGİSİ GENEL TEBLİĞİ

Belge türü	Tebliğ
Kanun	GELİR VERGİSİ KANUNU
Tebliğ grubu	GELİR VERGİSİ GENEL TEBLİĞLERİ
Tarih	13.07.1972
Sıra no	102

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 50 nci maddesinin son fıkrası hükmünün farklı şekillerde yorumlanarak uygulandığı anlaşıldığından, bu fıkra hükmü ile ilgili uygulamalarda dikkat olunacak hususlar, aşağıda açıklanmıştır.

Bilindiği üzere, sözü geçen 50. maddenin son fıkrasında, "Götürülük şartlarını kaybetmek suretiyle veya kendi talepleri üzerine gerçek usulde teklif edilecek olanlar, aynı işe devam ettikleri müddetçe bu usulden dönemezler." denilmektedir.

Fıkra hükmünde geçen "aynı işe devam etme" şartı, sadece aynı işle aralıksız bir uğraşmayı değil, herhangi bir sebep dolayısıyla işe ara verme veya işi terk etme gibi hallerden sonra, yeniden aynı işe başlama şeklinde beliren uğraşmayı da ifade etmektedir.

Şu hale göre, gerek götürülük şartlarını kaybetmek suretiyle ve gerekse kendi talepleri dolayısıyla gerçek usulde vergiye tabi tutulan bir mükellefi, aynı işe devam ettiği müddetçe bir daha götürü usulde vergilendirmek mümkün olamayacaktır. İş i terk ve iş e başlama keyfiyetinin, gerek aynı dönem içinde ve gerekse ayrı ayrı dönemlerde cereyan etmesi veya mükellefin, bağlı olduğu vergi dairesinin değişmiş olması durumu değiştirmez.

Bu nedenle, bir mükellefin götürü usulde mükellefiyeti tesis olunmadan önce; o şahsın, evvelce aynı işle iştigal edip etmediğinin, etmişse; gerçek usulde vergiye tabi tutulup tutulmadığının araştırılması icap eder.

Şu kadar ki, işini terk eden ve bu işi dolayısıyla evvelce gerçek usulde vergiye tabi tutulan bir kimse, yeniden başka neviden bir işle iştigal etmeye başlarsa, örneğin evvelce bakkal olan bir şahıs berberlik yaparsa; ortada aynı işe devam etme hali mevcut olmadığından, bu kimsenin, Gelir Vergisi Kanununun 47 ve 48 inci maddelerde yazılı şartları haiz olması halinde götürü usulde vergilendirileceği tabiidir.

Öte yandan, bir âdi ortaklığın veya bir kollektif şirketin ortağı olup, ortaklığın faaliyeti dolayısıyla gerçek usulde vergiye tabi bir kimse, bu ortaklıktan ayrılıp müstakil olarak iş yapmaya başladığı takdirde, ortaklıkla bir ilişkisi ve ortaklık vasfı kalmıyan bu kimsenin de aynı işe devam etse dâhi sözü edilen 47 ve 48 inci maddelerde yazılı şartları haiz olması kaydıyla, aynı dönem içinde işe başlaması halinde ertesi takvim yılı başından, müteakip dönemde ise başlaması halinde, işe başlama tarihinden itibaren götürü usulde vergiyle teklif edilmesi gerekir.

Gereğinin buna göre ifası önemle rica olunur.